

Notranjske sekcije DOPPS, leto kasneje pa je postal ena od temeljnih akcij te sekcije z imenom »Crex Night«, ki poteka prvi vikend v juniju.

Skozi vsa leta popisov je številčnost kosca na Cerknškem jezeru nihala, na kar je vplivalo tudi spreminjanje vodne gladine zaradi presihanja jezera. Ko je bilo vode veliko in je zalila tudi močvirne travnike, kjer kosci gnezdi, je bilo njihovo število manjše, in obratno, ko je bilo vode malo. Ves čas se je število gibalo med 50 in 80 pojočih samcev. Kot že omenjeno, po številčnosti zabeleženih pojočih samcev zbuja pozornost leto 1993, ko so popisovalci našli 101 kosca. Najmanj pa jih je bilo leta 2006 - 22 pojočih samcev.

V letih popisov se je dogajalo marsikaj. Včasih nam je zagodlo vreme z meglo, v kateri smo se izgubljali, ali pa je prekrizala načrte bližajoča se nevihta, ki je grozila z bliskanjem in grmenjem. Seveda pa so se dogajale tudi prijetne in nenavadne stvari. Sama se spominjam precej posebnega kosca, ki je pel na grmu sredi vode in ni nehal celo tedaj, ko sem ga osvetlila z baterijsko svetilko. Bil je neomajen v svoji nameri. Naš dolgoletni popisovalec, eden izmed ustanoviteljev Notranjske sekcije in njen večletni predsednik, Slavko Polak, je pred nekaj leti na popisu našel pritlikavo tukalico (*Porzana pusilla*), kar je bil prvi podatek za Slovenijo. Seveda niso bila redka srečanja z medvedom pa tudi z mladimi lisičkami sredi ceste. Spomnim se, da sem se na enem izmed popisov znašla med dvema lajajočima srnjakoma, kar je bila precej nenavadna izkušnja, saj mi ni bilo jasno, ali je to nevarno ali ne. Seveda bi o popisovalskih dogodivščinah lahko napisala še marsikaj, saj se jih je v 25 letih nabralo kar lepo število.

Z akcijo Crex Night bomo v prihodnjih letih nadaljevali, saj z rednim popisovanjem in podatki lahko pomembno vplivamo na ustrezno varovanje košćevih gnezdišč, ki pa niso pomembna le zaradi te skrivnostne ptičje vrste, marveč tudi številnih drugih živalskih in rastlinskih vrst. Seveda se nam na akciji vedno lahko pridružite prvi vikend v juniju ob 22. uri pri čebelnjaku na Gorici na Cerknškem jezeru.

Pred desetimi leti, 4. junija 2006, so udeleženci pred začetkom popisa lahko поблиže spoznali kosca, ki ga je v okviru telemetrijskih raziskav ujela biologinja Vesna Grobelnik.

foto: Slavko Polak

IZ ZBIRK
PRIRODOSLOVNEGA
MUZEJA SLOVENIJE

foto: Ciril Milnar Cic

Kačar

// Urška Kačar

Kačar (*Circaetus gallicus*) je danes pri nas redka vrsta, saj gnezdi le še v jugozahodnem delu države ter v okolici Cerknice. Pred okoli 100 leti je bilo njegovo gnezditveno območje veliko širše. Podatek o gnezdenju kačarja na Dolenjskem najdemo v ornitološki zbirki Prirodoslovnega muzeja Slovenije. Preparirano jajce, ki ga je muzeju daroval J. Burger, je bilo najdeno 12. maja 1931 na Mali gori pri Ribnici. Danes je shranjen v oološki zbirki in nosi inventarno številko 4211 (stara inventarna številka 106). Z enakimi podatki je prav tako J. Burger muzeju podaril tudi zarodek te ptice. V zbirki je shranjen kot mokri preparat z inventarno številko 6488 (stara inventarna številka 1181). Zarodek verjetno pripada jajcu iz zbirke.

V ornitoloških zapisih najdemo podatke o gnezdenju te vrste tudi drugod po Sloveniji. Dr. Gvidon Sajovic v svojem delu *Ornitologični zapiski za Kranjsko v letih 1914 do 1916* piše o gnezdenju kačarja v Beli krajini. Dr. Othmar Reiser je v delu *Die Vögel von Marburg an der Drau* (1925) zabeležil opazovanje te ptice na območju Pohorja in najdbo mladega osebka 11. julija 1923 severno od kraja Groß- ali Dreikönigkogels (današnji Sv. Trije kralji). V knjigi navaja tudi najdbo ornitologa Eduarda Seidensacherja, ki je na hribu Vauč (današnji Bavč) južno od Celja 21. aprila 1863 našel kačarjevo jajce.